

Velvilje og haaber, at det allerede har Tingets Velvilje paa Grund af sin Betsedenhed.

Judenrigsministeren (Singer Slev): Jeg havde haabet ikke at behøve at udtale mig; men den ærede Ordfører for Forslagsstillerne var ikke ganske korrekt i sine Angivelser af det Tilskud, som krævedes til Baneanlægget. Den ærede Ordfører sagde, at det var meget bestemt, idet der kun fordredes 40,000 Kr. pr. Banemil, men dertil kommer jo saa desuden halv Etspropriation. Det er altsaa et ret betydeligt Tillæg. Naar man vil bygge efter den ældre Model, vil det ærede Medlem finde, at med Undtagelse af Stagensbanen, hvor der var særlige Forhold, er der ikke til nogen Bane af den Bestaaenhed ydet saa stort et Tilskud som 40,000 Kr. pr. Mil og halv Etspropriationssum. Jeg skal indskrænke mig til at rette denne Udtalelse af den ærede Ordfører. I øvrigt antager jeg, at Forslaget fortjener al Overvejelse, og at det vil faa det i et Udvalg.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Plesner: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til det samme Udvalg som den foregaaende.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af Plesner.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Meddelelse af Eneret til Aulæg og Drift af en Jærnbane over Huds. Vedby.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3763 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Tauber): Det Lovforslag, som her foreligger til første Behandling, er for saa vidt en gammel Bekendt,

som et lignende Forslag allerede forelaa i Fjor her, men, som jeg ved Sagens Forelæggelse gjorde opmærksom paa, adskiller det sig fra Forslaget i Fjor paa forfættelige Punkter. I Fjor tænkte man sig kun Banen ført fra Lølose til Høng saaledes, at Høng skulde være det vestlige Endepunkt, medens man holdt det Spørgsmaal aabent, hvorvidt der i Fremtiden muligvis kunde ske en Fortsættelse til Mullerup Havn. I Aar staar denne Sag noget anderledes. I Fjor kunde man gaa ud fra som en Sandsynlighed, at der samtidig vilde komme en Jærnbane fra Slagelse til Børslev, og da vilde denne Bane jo have et naturligt Endepunkt ved Høng, men saaledes som Sagen nu stiller sig, maa det jo betragtes som meget tvivlsomt, hvorvidt denne Bane vil blive vedtagen her i Rigsdagen, i hvert Fald i nærværende Samling. Der synes at være temmelig store Hindringer for, at den overhovedet kan blive vedtagen efter den Maade, hvorpaa Regeringen har stillet sig til den ved sin foreslaaede Aaneparagraf. I det Udvalg, som behandler Slagelse—Børslev Banen, er Sagen heller ikke bleven fremmet. Der er tidligt i Samlingen afgaaet nogle Spørgsmaal til Regeringen, og de ere blevne bevarede allerede i December Maaned, men siden den Tid har Udvalget ikke holdt noget Møde, og det synes at være Udvalgets, i ethvert Tilfælde dets Formands, Mening, at denne Sag ikke hører til dem, som det kan nytte at fremme. Dette er ikke min Mening. Jeg tror, at det vilde være rigtigt at fremme denne Sag og se, hvorvidt man kunde komme med den. Denne Omstændighed har imidlertid gjort, at jeg og den Komite, paa hvis Begne jeg indbragte dette Lovforslag, have ment, at vi ikke kunne forudsette som en afgjort Sag, at Slagelse—Børslev Banen vil blive vedtagen i den nærmeste Fremtid, medens vi dog paa den anden Side maa anse det for givet, at en Gang vil den komme. Dette har gjort det til en Nødvendighed, tør jeg sige, at søge et naturligt vesligt Endepunkt for den Bane, vi foreslaa, saaledes at den ikke stopper paa et tilfældigt Punkt midt i Landet, men føres til en Havn. Det er ogsaa i sig selv heldigt for en saadan Bane at kunne føres til en Havn. Jeg henviser til den Betydning, som man tillagde det, at kunne føre Banen fra Aarhus til Odder videre til Hou Havn. Banen fra Aarhus til Odder var anlagt, men der gik sikkert lang Tid, inden man saa, at det var naturligt, ja næsten nødvendigt for Egnens Trafik at føre Banen til Hou Havn. Og lignende Ønsker er der kommet frem ved andre Baner af lignende